

2020. gada oktobris Nr. 5 (225)

Kultūras

ziņas

Pasākumi Degumnieku tautas namā

15. oktobrī plkst. 16.30 fotoizstādes „Skaista mana tēvu zeme” atklāšana, piedaloties Degumnieku tautas nama pašdarbības kolektīviem.

16. oktobrī plkst. 18.00 laipni aicināti noskatīties Meirānu amatiereteātra „Zeltrači” iestudētu komēdiju E. Hafere „Gadsimta lapsu medības”. Režisore Ilona Malahovska.
Dzīve laukos nereti sagādā dažādas likstas. Īpaši, ja esi vientuļa sieviete. Taču maigā dzimuma spītība un radošā pieeja spēj atrisināt daudzas ķibeles. It sevišķi, ja tuvumā ir izpalīdzīgas kaimiņienes un galants kaimiņš.
Ieeja: 2,00 EUR

31. oktobrī plkst. 15.00 Guntara Rača autorvakars „Mīlestība ir”.
Iespēja iegādāties grāmatas, saņemt autogrāfu un kopīgi nofotografēties. Īpašais viesis – Kristena Cīrule.
Ieeja: 5,00 EUR

Būsim atbildīgi un ievērosim valstī noteiktos epidemioloģiskās drošības pasākumus!

Pasākumu laikā var tikt filmēts un fotografēts. Fotografijas un video materiāli var tikt izmantoti publicitātes nolūkos.

17. novembrī plkst. 18.00 Latvijas Republikas proklamēšanas 102. gadadienai veltīts sarīkojums. Degumnieku tautas nama pašdarbības kolektīvu koncerts.
Svētku balle kopā ar grupu „ZĒGEVALDES TRIO”.
Ieeja uz pasākumu bez maksas.
Ize Melngaile

Sveicināti jūsmājās!

Ir perfekts rudens, tā patiešām gribas teikt, jo ir silti, nav pielijis. Rudens miglas vēl nav savilkušas pelēko dūmaku. Ir jau koši, bet gaidām, kad tad kļūs vēl krāsaināks. Tagad gan tik jāsaņemamas un visi rudens darbi jāpabeidz, lai mierīgo ziemu varam droši laist laukos un pagalmos. Saņemties norakt kartupeļus, iesēt pavasarī burkānus, vasarā nopļaut zāli. Ne vienmēr ir viegli sarunāt pašam ar sevi, bet droši zinām, ka par darba rezultātu būs prieks. Stāsts vienkārši ir par saņemšanos. Domāju, ka katrs no mums zina, cik labi ir tad, kad esi saņēmies un pārvarējis savu „negribu” un darbu izdarījis, kaut tas ir gaužām mazs. Taču vēl grūtāk ir saņemties un runāt ar cilvēku, kas nodarījis pāri, saņemties atvainoties tam, kam tieši vai netieši esi nodarījis pāri tu. Un reizēm ar savu saņemšanos tu svini lielu uzvaru pār sevi un sasniegto.

Saņemies un izbaudi rudeni, nevis to aproc ikdienas steigā, sāc ar mazāko un vienkāršāko – pastaigu!

Šajā numurā arī par saņemšanos – iet uz kursiem sevi pilnveidot, apmeklēt kādu pasākumu, iet un darīt savu darbu.

Dace Kalniņa

Pagastā

- Šajā rudenī tiks uzsākta ceļa posma Meirāni – Lubāna ezers remontdarbu pirmā kārtā. Tajā plānots uzklāt braucamajai daļai 15 cm minerālmateriālu (grants) un veikt piegulošo grāvju tīrīšanu. Otrā kārtā paredzēta 2021. gadā. Darbus finansē „Latvijas Valsts ceļi”.

- Pašlaik jau norit pagasta ceļa posma Skaidas – Stūrmežs – Kārklaiņi remonts, arī šim ceļam tiek uzklāta minerālmateriālu kārtā, tīrīti grāvji, sakārtotas lietus ūdens novadīšanas sistēmas. Šī ceļa posma remonts notiek pateicoties LAD projektam.

Aigars Šķēls

Turpināsim aizsākt tradīciju Ošupes pagastā – godināt tos pagasta ļaudis, kuri pēc viņu kolēģu, draugu, kaimiņu vai paziņu domām pelnījuši īpašu atzinību par šogad vai ilgstošā laika periodā paveikto. Tāpēc Ošupes pagasta pārvalde aicina pretendentu pieteikšanu apbalvojumiem līdz šā gada 30. oktobrim.

NOLIKUMS par Ošupes pagasta apbalvojumiem

I Vispārējie noteikumi

1. Apbalvojumu mērķis ir apzināt un godināt personas par ieguldījumu un sevišķiem nopelniem Ošupes pagasta labā – mūža ieguldījumu vai īpašiem nopelniem un ieguldījumu pagasta attīstībā konkrētā gada vai ilgākā termiņā.

2. Ošupes pagasta pārvaldes apbal-

vojumi iedalās:

1. *Ošupes pagasta Gada cilvēks* – piešķir par īpašiem sasniegumiem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna), un šie sasniegumi ir būtiski pagasta, novada un valsts mērogā.

turpinājums 2. lpp.

turpinājums no 1. lpp.

2. Ošupes pagasta lepnums – titulu piešķir par ilggadēju darbu, nesavtīgu devumu Ošupes pagasta attīstībā.

3. Atzinības raksts – piešķir par nesavtīgu darbu Ošupes pagastā. Atzinību izsniedz arī gadījumā, lai izteiktu Ošupes pagasta pārvaldes pateicību par darbu un sasniegumiem struktūrvienību darbiniekiem.

3. Komisijai ir tiesības apbalvojumus nepiešķirt, ja nav atbilstošu kandidātu.

4. Apbalvojumu izgatavošanas izmaksas sedz no Ošupes pagasta pārvaldes līdzekļiem.

II. Titula „Ošupes pagasta Gada cilvēks” un „Ošupes pagasta lepnums”, kā arī Atzinības raksta piešķiršanas un pasniegšanas kārtība

5. Pretendentus iesaka darba kolektīvi, Ošupes pagastā reģistrētās sabiedriskās un politiskās organizācijas, privātpersonas, iesniedzot Ošupes pagasta pārvaldē iesniegumu ar sekojošo informāciju:

1. Informāciju par apbalvojamo (vārds, uzvārds, dzīves vieta, darba vieta vai nodarbošanās, juridiskām personām – nosaukums un vadītājs);

2. Aprakstu par apbalvojamo un viņa nopelniem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna u.c.) un šie sasniegumi ir būtiski visa pagasta, novada vai valsts mērogā laika posmā no iepriekšējā gada novembra līdz attiecīgā gada novembrim vai ilglaicīgā periodā un īpašu ieguldījumu pēdējā gada laikā;

3. Titulu pretendents izvērtē komisija šādā sastāvā:

1) Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs – komisijas priekšsēdētājs;

2) Degumnieku pamatskolas pārstāvis – komisijas loceklis;

3) Degumnieku tautas nama pārstāvis – komisijas loceklis;

4) Ošupes pagasta sociālais darbinieks – komisijas loceklis;

5) Degumnieku bibliotēkas vadītāja – komisijas loceklis.

6. Titulu saņēmējus apstiprina Ošupes pagasta pārvalde un savu lēmumu saņēmējiem paziņo ne vēlāk kā piecas dienas pirms Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svinīgā sarīkojuma.

7. Apbalvojumus pasniedz Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltītajā svinīgajā sarīkojumā Degumnieku tautas namā.

8. Apbalvojumus pasniedz pagasta pārvaldes vadītājs vai pilnvarota persona.

Apstiprina:

Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs

Aigars Šķēls

Interesanta aktivitāte

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPAS INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonda
lauku attīstībai

Katru ceturtdienu no 10. septembra līdz 15. oktobrim MFC „13. km” norisinājās floristikas kursi. Ziedu krāšņumu pušķos un kompozīcijās pārvērtā divpadsmit burvīgas dāmas. Katrā nodarbībā veidojām ko citu, piemēram, ziedu kompozīcijas oāzē, ziedu pušķus, sēru floristiku u.c. Prasmes tika apgūtas ne tikai savam priekam, bet arī darba vajadzībām. Patiesībā jau kopš seniem laikiem lietu kārtība ir bijusi tāda, ka vīrietis uzmeistaro galdus, bet sievietes to apklāj ar baltu galdautu, pagatavo maltīti un galda vidū liek vāzi ar ziediem. Lai mēs katra spētu uzburt svētkus ikdienā, ir vērtīgi apgūt ko jaunu. Paldies sakām pasniedzējai Valentīnai Gailītei un „Buts” Madonas filiāles komandai. Par iedzīvotāju aktivitāti esam priecīgi un jūtamies novērtēti. Šis nodarbības varēja norisināties pateicoties projektam „Dažādu amata prasmju apguve Ošupes pagastā”, projekta numurs 20-05-AL23-AO19.2206-000010.

Šī projekta ietvaros no 5. oktobra norisinās arī pastalu gatavošanas nodarbības Antras Cimiņas vadībā. Bijām

nodomājuši čakli pastrādāt oktobrī, lai novembrī varam dižoties ar savām gatavotām pastaliņām. Esam veiksmīgi šo nodomu īstenojuši. Mēs tik daudz varam, ja darām. Patiešām katra mazākā vēlme salikumā ar mērķtiecīgu darbu īstenojas mērķa piepildījumā. Kas zina, kas taps nākamais, varbūt tiksīm arī līdz pašam tautas tērpam.

Dace Kalniņa

2020. gada oktobris

Ikgadējais dambretes turnīrs

Par tradīciju kļuvis Jāzepa Juhneviča godināšanas dambretes turnīrs Degumniekos, ko dedzīgi organizē viņa dēls Maigonis Juhnevičs. Šajā septembrī spēles veterāns tika cildināts ar septiņdesmit septīto gadskārtu. Pasākumu allaž atbalsta Ošupes pagasta pārvalde, Madonas novada pašvaldība un vietējie uzņēmēji. Kopā sabrauc dambretes cienītāji no visas Latvijas, ir bijuši gadi, kad sportisti ierodas arī no ārzemēm. Taču ņemot vērā situāciju Latvijā un pasaulē, šogad turnīrs norisinājās mazākā mērogā. Taču prieks par medaļām un azartisko spēli katram!

Foto no M. Juhneviča arhīva
Dace Kalniņa

Mācīties jebkurā vecumā

Jau no 26. septembra MFC „13. km” norisinās „Ainavu dizaina un labiekārtošanas kursi”. Paredzēts, ka nodarbību cikls būs sešas aktivitātes. Dalībnieki kopā ar pasniedzēju Leldi Eiduku apmācību laikā izplānos katrs savu dārza dizaina skici, ko tad pavasarī ar pilnu atdevi varēs arī īstenot. Ļoti svarīgi ir salikt arī augus dobē tā, lai tie ir dekoratīvi, lai pilda savu

funkciju ilgāk un prasa pēc iespējas mazāk darba. Reizēm arī vecus mūrus vai akmeņu kaudzi var pārvērst par kādu efektīvu, ir tikai jāpadomā un jāliek lietā zināšanas. Šādas apmācības pie mums var notikt pateicoties Madonas novada pašvaldības finansējumam projektam „Ainavu dizaina un labiekārtošanas kursi Ošupes pagastā”, ko biedrība „Pauze

AD” ieguva izglītības programmu projektu konkursā. Kopējās projekta izmaksas ir 550 euro. Pricējamies par lielu cilvēku atsaucību un būsim gandarīti par dažiem skaistiem dārzkiem un sakoptu apkārtni Ošupes pagastā, kad dalībnieki liks lietā savas zināšanas.

Dace Kalniņa

Lubāna mitrāja informācijas centrā

19. septembrī, dabas liegumā "Lubāna mitrājs" norisinājās nu jau tradicionālais Lubāna mitrāja informācijas centra septembra notikums – sēņošanas pārgājiens. Šogad devāmies sēņot ar mērķi atšķirt ēdamās sēnes no neēdamajām. Kopumā mežā tika savāktas un apskatītas ap 80 sēņu sugām. Paldies sēņu pārgājiena vadītājam Diānai Meierei no Latvijas Dabas muzeja par tik aizraujošo sēņošanas pārgājieni.

Sēņošanas pārgājiena laikā ne tikai izgaršojām un izsmaržojām dažādas sēnes, bet arī uzzinājām daudz jauna par tām, piemēram, ka ar sēnēm var krāsot dziju, izgatavot papīru vai sēņu tinti, ko var izmantot zīmēšanai. Savukārt, citas no sēnēm, apgaismojot tās ar UV gaismas lukturi, spēja luminiscēt. Vai zinājāt, ka Latvijas mežos aug sēnes, kas smaržo pēc mārrutkiem, cukurbietēm vai kokosriekstiem? Mums tas bija varens atklājums!

Trešdaļa no visiem pārgājiena dalībniekiem bija tieši bērni, kas ar lielu interesi sekoja līdz sēņu daudzveidībai. Gandrīz visiem pārgājiena dalībniekiem līdzī bija sēņu grozi, kas arī tika pielasīti pilni līdz ar maļām. Var apgalvot, ka sēņošana izdevusies!

LMIC komanda

Darba kolektīvs trīs vietās

Jau gadu par bāriņtiesas locekli Ošupes pagastā strādā Marta Stalīdzāne. Ne visiem ir bijusi vajadzība ar viņu tikties un tādēļ nolēmu, ka būtu interesanti pagasta iedzīvotājus iepazīstināt ar mūsu pagasta darbinieku. Man pašai viņa šķiet klusa, laipna un sirsnīga, – cilvēks, kam varētu nepieciešamības gadījumā uzticēt arī savu sāpi un problēmu. Lūk, lasītāj, saruna ar Ošupes pagasta bāriņtiesas locekli.

Iepazīstini mūs ar sevi!

Sveiki, mani sauc Marta Stalīdzāne. Esmu dzimusi barkavietē, kur kopā ar diviem brāļiem un māsu pavadīju savu bērnību, un tā ir sanācis, ka Barkavai esmu palikusi uzticīga līdz šim.

Runājot par skolām un profesiju, teikšu tā – mūžu dzīvo, mūžu mācies. Viens no maniem dzinuliem un vēlmēm ir bijusi nepieciešamība sevi pilnveidot un apgūt jaunās zināšanas dažādās jomās. Pēdējā iegūtā profesija ir sociālais pedagogs.

1977. gadā, pēc Lūznavas tehnikuma beigšanas, sāku strādāt padomju saimniecībā „Barkava”. Bet par savu pirmo un vienīgo darbavietu uzskatu Barkavas pagasta pārvaldi (tajā laikā Barkavas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomiteja), kur par ciema padomes sekretāri sāku strādāt 1987. gadā un darbu turpinu līdz šim, tikai citā amatā.

Man ir kupla ģimene – divi dēli, meita un trīs mazdēli. Esmu ļoti priecīga par saviem Valmieras puikām.

Kā sāki strādāt mūsu pagastā?

Par bāriņtiesas locekli strādāju kopš tās dibināšanas 1996. gadā, tātad jau 24 gadus. Ošupes pagastā strādāju no pagājušā gada oktobra. Novada bāriņtiesā notika reorganizācija, nosakot, ka uz diviem pagastiem paliks viens bāriņtiesas loceklis. Nolēmu pieņemt kārtējo izaicinājumu un domes deputāti mani ievēlēja par bāriņtiesas locekli Barkavas un Ošupes pagastā uz 5 gadiem. Kolēģīte Anda tajā laikā jau bija pieņēmusi lēmumu strādāt Lubānas bāriņtiesā.

Vai esi iepazinusi jau mūsu pagastā ļaudis?

Pagasta ļaudis pamazām iepazīstu. Veicot darba pienākumus, komunikācija ir bijusi dažāda. Ir ļoti atsaucīgi un saprotoši klienti, bet gadās arī impulsīvi un „uzvilkušies”. Pārsvārā tas notiek, kad klienti

nezina, par ko vēlos aprunāties, taču ieklausoties sāk veidoties konstruktīva saruna. Ļoti cenšos visus iegaumēt un atcerēties, kā sauc un kur dzīvo, bet viens gads laikam ir par maz, lai es varētu teikt, ka esmu iepazinusi pagasta cilvēkus.

Kā ir strādāt divos kolektīvos – Barkavas un Ošupes?

Interesanti. Man ir paveicies, jo manas darba dienas rit trīs darba kolektīvos – Barkavas pagastā, Ošupes pagastā un novada bāriņtiesā. Katrā kolektīvā gūstu jaunas atziņas, mācos no savām un citu kļūdām. Uzsākot darbu Ošupes pagastā, bažas bija par to, ka nepazīstu iedzīvotājus. Tomēr, lai kurā pagastā es strādātu, likumi visur ir vienādi, atšķiras tikai situācijas un apstākļi ģimenēs.

Kāda ir tava darba specifika? No savas pieredzes varu teikt, ka darbs ar ģimenēm, kurās ir bērni, ir visgrūtākais.

Darbs ar ģimenēm un bērniem nav viegls. Bieži vien tiek konstatēta virkne dažādu problēmu. Šādos gadījumos nozīmīga loma ir bāriņtiesas sadarbībai ar sociālo darbinieku, lai savlaicīgi tās pamānītu un sniegtu atbalstu. Daudzas lietas var atrisināt, ja vecāku vēlme ir vērsta uz sadarbību, ja nāk, runā un pilda dotos norādījumus, tad bāriņtiesai nav jāpiemēro šis galējais līdzeklis – administratīvās lietas ierosināšana.

Smagas ir tās lietas, kad vistuvākie ģimenes locekļi nodarījuši pāri bērnam. Taču diemžēl ir arī gadījumi, kad bērns bez redzama iemesla ļoti naidīgi izturas pret vecākiem.

Kā, tavuprāt, ir labāk – būt stingram likuma kalpam vai saprotošam likuma ietvaros?

Man tuvāks darba modelis ir būt cilvēcīgi saprotošai, bet likumu ietvaros. Pēc dabas esmu emocionāla un izklausīsies neprofesionāli, bet bieži vien pēc smagiem notikumiem „darbu nesu mājās”...

Kas priecē un kas skumdina strādājot šo darbu?

Prieks, ka kādam mazam, no ligzdas izkritušam putnēnam ir bijusi iespēja tajā atgriezties. Prieks, ka bērns ar laiku saprot, ka ir iespējams dzīvot arī citādāk, labāk, būt mīlētam un drošībā.

Skumdina tas, ka tādās ģimeņū

savstarpēji neatrisinātajās problēmās kā šķiršanās, saskarsmes tiesības noteikšana u.c., kad tiek iesaistītas institūcijas, tiekam vainoti mēs – bāriņtiesa un sociālais dienests. Lai arī kāds būtu lēmums, abas iesaistītās puses diemžēl nekad nebūs apmierinātas ar izvērtēto un bāriņtiesas pieņemto lēmumu. Bieži vien bērni tiek baidīti ar bāriņtiesu. Mūsu uzdevums ir tieši pretējs, proti, pasargāt bērnus.

Kā pavadī brīvo laiku?

Katra nedēļas nogale vairāk vai mazāk ir saplānota. Ir gan kultūras un atpūtas pasākumu apmeklējumi, tikšanās ar savējiem, gan jāpaspēj veikt ikdienā nepadarītos darbus. Patīk organizēt pasākumus.

Ja lūgtu sarindot – kultūra, pasākumi, sports, televīzija, lasīšana, ceļošana, kāda būtu to secība?

Ceļošana – katru vasaru dodos tuvakos un tālākos izbraucienos.

Kultūra – patīk teātris, koncerti.

Lasīšana – šobrīd gan pie gultas stāv vairākas iesāktas grāmatas...

Pagatavot kaut ko garšīgu un pasēdēt pie televizora – kurš tad to negrib, vai ne?

Sports – patīk sportiskas aktivitātes kopā ar mazbērniem.

Kā tu izdzīvo šo laiku, kad pasaulē plosās covid-19, un tas diemžēl nav metis likumu arī Latvijai?

Centos pielāgoties jaunajiem apstākļiem. Kurtam Vonnegūtam ir skaista atziņa, kas arī raksturo manas izjūtas saistībā ar Covids-19 situāciju valstī: „Dievs – dod man spēku un prātu samierināties ar to, ko es nespēju mainīt; drosmi mainīt to, ko es spēju.”

Kādi būtu ieteikumi vai vēlējumi iedzīvotājiem?

Mīļie vecāki! Līdz ar brokastu maizi dodiet bērniem līdz ar savu mīlestību un labu vārdu! Visiem pagasta ļaudīm novēlu mīlēt un cienīt sevi un sev apkārtējos!

Paldies Martai par sarunu un no sirds ceru, ka mūsu pagastiņā būs arvien mazāk šo „sāpīgo” lietu ar ģimenēm, kad pārdzīvojumi vēl ilgi kavējas kādā dvēseles stūrītī. Lai bāriņtiesas locekles pienākumi vairāk ir padomu sniedzīgi tiem, kam tas nepieciešams!

Ināra Baltā

Noslēdzies 2020. gada Degumnieku čempionāts spiešanā guļus

Draudzīgā gaisotnē, 19. septembrī, jau astoto gadu pēc kārtas norisinājās no pavasara pārceltais Madonas novada Degumnieku čempionāts spiešanā guļus. Šis Ošupes pagastā rīkotās sacensības Latvijas Kausa posma statusā spējušas

savulaik pulcināt teju 90 dalībniekus. Šis būs arī vienīgās šogad atlikušās LK izcīņas Vidzemes reģiona sacensības.

Trīs sportisti uzspieda vairāk kā 200 kg smagu svaru stieni, viņu vidū arī sacensību absolūtais uzvarētājs Gvido Tau-

be (Bauska). Sīvā konkurencē komandu cīņā Latvijas Kausa kopvērtējuma līderi aizkrauclieši šoreiz piekāpās Bauskas komandai, trešie – madonieši.

Dace Kalniņa

2020. gada oktobris

Kabata

Septembris-oktobris /2020(32)

Pirmajā rindā no kreisās puses) pirmklasnieki: Mareks Kvitovs, Sereina Feča, Džemss Jānis Zeps, Jēkabs Mālnieks, Alise Laima Belova, (otrajā rindā no kreisās) audzinātāja Mūdiņa Bodža, pie skolas karoga skolēnu līdzpārvaldes pārstāvji: Marta Veisa, Reinis Strods, Līva Peka un skolas direktore Daiga Rubene.

Dzejas dienas...

Dzejas dienās mūsu skolas 7., 8., 9. klašu audzēkņi devās uz pagasta bibliotēku, lai iepazītos ar sava novada un citu dzejnieku dzeju krājumiem. Tika šķirti un pērti 21 dzejoļu krājums.

Kāda ir dzejas autoru valoda? Ko, sirdi vai prātā paliekošu, tie vēsta mums, steidzīgā gadsimta cilvēkiem?

Lūk, kādas domas uztvēruši 7., 8., 9. klašu audzēkņi!

Dzejoļu krājums stāsta-

Par dzīvi un tās būtību

Par to, ka ģimene ir kopā savos svētkos

Par to, kā nodzīvot katru dienu

Par dzīvi un emocijām

Par dabu, ziediem un māmiņu

Dzīvi un tēlaini dzejoļi par skumjām un citām emocijām

Par pasauli

Par dālijām

Par dzīvnieku dzīvi

Par pulksteņiem un laiku

Par dabas parādībām

Par dzīvi, kas ir sapņaina, mierīga un krāsaina.

Savukārt, 10 skolēni piedalījās pagasta bibliotēkās Valentīnas Kruškas veidotajā viktorīnā par mūsu novada literātiem. Par tajā gūtajiem rezultātiem sīkāk pastāstīs pagasta avīzē "Klānu vēstis". Lasiet un uzziniet!

Klasē tika sacerēti arī dzejoļi. Jūsu dzejiskai noskaņai tiek piedāvāti daži no tiem.

Skolotāja Dace Koļesņikova

Rudens-

Upe miglas vālos,

Aukstā rīta rasā

Ābols vaigus sārto.

Dzērves laižas prom,

Ezis meklē midziņu.

Naktis aizvien dzestrākas,

Tumši rīti, vakari.

Gladiolu vārpas manās rokās-

Sveika, skola!

Nauris Sproģis(5.kl.)

Veiksmīgā roka.

Kontroldarbs...

Pēkšņi sāk sāpēt kreisā roka,

Ko lai nu dara?

Ā, man ir labā roka, tā man noder.

Eju uz mājām, pēkšņi sveicina mani.

Domāju un domāju.

Un pasveicinu ar labo roku.

Paula Lukša (5.kl.)

Spoks joks, joko spoks

Spocīgā tumsā spocīgs gaitenis.

Vai zini, vakar spoks joks jokojās skolas

gaitenī?

Vai dzirdi- kaut kas čum un mudž? Klusu!

Dzirdi, kāds elso, sviedri tek, pil uz ze-

mes.

Jūsu bailes kļuvis pielavās, nobīstas, izlec

ārā pa logu, metas bēgt.

Vai dzirdi,- spoks nav joks!

Anna Broka(5.kl.)

Jauna diena, jauns rīts,-

Vēl viena diena, ko mums dzīvot.

Laiks skrien nemanāmi un ātri,-

Šeit rīts, te jau vakars.

Vēl viena diena nodzīvota.

Tu vari piedalīties šai skrējienā ar laiku,

Bet vienalga, cik ātri skrien, laiks ātrāks.

Vēl viena diena, vēl viens rīts...

Raivo Vidvuds Pliņš (8.kl.)

Labdien, lasītāj!

Nu jau vairs nav šaubu par to, ka aiz loga valda rudens. Tas ir lielisks laiks, kad vakarus izmantot jautrām nodarbēm mājās kopā ar ģimeni, bet siltajos novakaros vēl doties pastaigās un priecāties par brīnišķīgajām rudens ainavām.

Pa šo mazo laiku spriedi esam paspējuši izdarīt tik daudz. Esam devušies jautros un izglītojošos rudens pārgājienos, braukuši mācību ekskursijā un meža ekspedīcijās, cītīgi sportojuši, dziedājuši, dejojusi, rakstījuši dzeju, pabijuši dzejas pēcpusdienās un uzrakstījuši pirmos kontroldarbus.

Paldies par netradicionālo daudzciņu, ko mums piedāvāja Degumnieku multifunkcionālā centra "13.km" vadītāja Dace Kalniņa. Ar lielu azartu veicām Degumnieku aktīvās atpūtas centra vadītājas Ilonas Strodes stafeti un interesanti pavadījām laiku pie Degumnieku bibliotēkās Valentīnas Kruškas. Šādas aktivitātes saliedē klases kolektīvu un sniedz gandarījumu un prieku atkal būt kopā ar savējiem.

Jau vairākus gadus pēc kārtas esam sparīgi vingrojuši Vislatvijas Olimpiskajā dienā. Šogad vingrojām pie "Astro'n'out" dziesmas "Dejot trakāk". Man šķiet, mēs tiešām dejojām visatrakāk. Pēc Olimpiskās dienas vingrošanas devāmies uz pulkveža O.Kalpaka dzimtajām mājām "Liepsalām", kur jau 22. gadu pēc kārtas sapulcējās vairāku skolu jaunieši un pārbaudīja savu izturību, muzikalitāti, patriotisko garu, saliedētību un spēkus. No Degumnieku pamatskolas cīnījās divas komandas- 5./6. klašu komanda un 7.-9.klašu komanda. Komandas atbalstīja, iedrošināja un pamudināja skolotāja Zita Juste un skolotāja Una Salmane. Abas komandas šogad izcīnīja 2.vietu.

Mūsu skolā ne zēni, ne meitenes nebaidās spēlēt futbolu un braukt uz futbola mačiem Madonā. Arī uz šīm sacensībām brauca divas komandas- 5./6. klašu komanda ieguva 3. vietu un 7./8. klašu komanda 4. vietu. Mēs lepojamies! Paldies skolotājai Sarmūtei Solovjovai par saliedēšanu un trenēšanu. 5.-8.klašu rudens krosā Madonā Renārs Zondars ieguva 3. vietu. Apsveicam! Paldies sporta skolotājai Edītei Zaubei.

Kas tad būtu rudens bez Miķeļdienas?! Šogad tā bija mazliet citādāka, bet, protams, neizpalika bez mūsu skaisti izveidotās kompozīcijas no krāsainajām, daudzveidīgajām un skaistajām rudens vēltēm. Ražas svētkus šogad baudījām kā mācību ekskursijas dienu.

Neticami ātri pagājis septembris un savus soļus jau min oktobris. Esam nosvinējuši Vislatvijas Skolotāju dienu un suminājuši savus skolotājus ar krāšņiem rudens ziedu pušķiem, pašdarinātiem apsveikumiem un sirsnīgiem vēlējumiem.

Vēl tikai mirklis un rudens brīvdienas jau būs klāt. Rūpējaties par savu un apkārtējo cilvēku veselību, ievērojiet valstī noteiktos epidemioloģiskos norādījumus un mācīsimies klātienē.

Redaktore Sintija Šķēle

Dodamies dabā

Septembris ir laiks, kad pēc vasaras var doties dabā, lai izzinātu, izpētītu, salīdzinātu, secinātu un piedzīvotu. Tāpēc visi mūsu pamatskolas skolēni kopā ar klases audzinātājiem 4.septembrī, priecīgā noskaņā devās rudens pārgājienos.

Lai izdotos labs pārgājiens, ir vajadzīgi labi laika apstākļi, labs garastāvoklis un azarts. Tā kā spīdēja spoža saule, noskaņojums bija lielisks, azarta – pārpārēm, tad arī pārgājieni izdevās lieliski. Katra klase izvēlējās savu maršrutu.

1., 2. un 5., 6.klases skolēni kopā ar audzinātājiem Mudīti Bodžu un Unu Salmani ciemojās zemnieku saimniecībā "Aļņi". Dodoties turp, ceļinieki nodarbojās ar plogingu—atkritumu vākšanu ceļmalās. Veica dažādus izpētes uzdevumus mežā. Saimniecībā iepazīnās ar lauksaimnieka profesiju dažādos virzienos—gaļas lopkopība, graudkopība, kīpoku audzēšana, atpūta un tūrisms. Paldies Mārcim un Dacei par laipno uzņemšanu un gardo ugunsкура zupu.

3.klases kolektīvs un audzinātāja Sarmīte Solovjova devās pārgājienā uz zemnieku saimniecību "Eglītes", lai iepazītos ar saimniecības ikdienas norisēm, kā arī, lai pēc vasaras brīvlaika atkal visi kopā jauki pavadītu laiku. Pa ceļam uz saimniecību, skolēni veica uzdevumus, kas saistīti ar dabas zinībām, matemātiku, latviešu valodu un angļu valodu. Mazie ceļotāji tika laipni sagaidīti ar siltām pusdienām. Dienas laikā neizpalika bez desīņu cepšanas un draudzīgi pavadīta laika. Visus ļoti iepriecināja dzīvnieku daudzveidība saimniecībā. Paldies Jostu ģimenei par viesmīlību.

4.klases skolēni kopā ar audzinātāju Ineta Strodi devās izpētīt un iepazīt meža nozari- Zemkopības Ministrijas rīkotā konkursa "Mūsu mazais pārgājiens ietvaros. Skolēni apmeklēja Latvijas Valsts Mežu "Podiņu" kokaudzētavu, kura ir lielākā pasaulē kailsakņu ar uzlabotu sakņu sistēmu audzēšanā. Kokaudzētavas ražošanas tehnoloģijas papildinātas ar jaunu stādu vaskošanas līniju, kas minūtē novasko pat 86 egļu stādīnus. Otrās vairs pasaulē nav arī unikālās, Latvijā ražotās egļu stādu šķirošanas līnijas. Ražošanas process kopumā notiek gan daudzos desmitos hektāru atklātās platībās, gan siltumnīcās – miljoniem tur izaudzēto stādīņu uzglabā īpaši tam paredzētā noliktavā. Paldies par viegli uztveramo un saprotamo stāstījumu kokaudzētavas vadītājam Aigaram Oļukalnam. Kad bijām redzējuši, kā iesēj un izaudzē koku stādus, devāmies uz mežu, lai tiktos ar Valsts Mežu dienesta mežzinī Inesīti Skrauču, kura mums ierādīja veidu, kā skaitīt koku daudzumu noteiktās platībās, rosināja palūkoties mežā un atrast mazo kociņu stādīnus, noteikt to vecumu, atpazīt kokus pēc lapām un mizām. Parādīja un pastāstīja par pareizi un nepareizi izkoptām jaunaudzēm. Pievērsa skolēnu uzmanību dzīvnieku apskādētiem kokiem, rādīja, kā izskatās koki, kuri ir apstrādāti, lai meža iemītnieki tos neēst. Skolēni ar interesi klausījās par meža apsaimniekošanas tematiku, veica mežzinī sagatavotos uzdevumus, atbildēja uz jautājumiem, ieklausījās un ieskatījās mežā. I.Skrauča neliedza padomu un neskopojās atbildēt uz bērnu jautājumiem gan par sēnēm, gan ogām, gan dzīvniekiem un putniem. Ceturtīšu meža nozares izpētes ceļojums noslēdzās kokapstrādes uzņēmumā "Holzwerke Lubāna", kur koksnes pārstrādes vadītājs Egils Feldmanis ierādīja koka pārstrādes procesus. Bērniem bija iespēja redzēt, cik lietderīgi izmanto visu, ko no koka var iegūt, izpētīt kukaiņu bojājumus, salīdzināt sausu un zaļu koku, iejusties darbinieka amatā ar rācijām un datoriem, saprast importa un eksporta būtību, izjust koksnes smaržu un pārliecināties, ka cehā ir liels troksnis, liela atbildība un smags darbs. Dienas gaitā neizpalika bez ugunskurā ceptiem kartupeļiem un desinām, bez jautrībām, smiekliem un draudzīgām sarunām.

Popularizējot veselīgu dzīvesveidu 7., 8. un 9. klases skolēni kopā ar skolotājiem Zitu Justi un Edīti Zaubi devās pa dabas taku "Aiviekstes ozoli", kas vijas gar Aiviekstes upes krastu. Viens no apskates objektiem bija akmens laikmeta apmetne. Skolēni aplūkoja akmens, koka un krama darbarīkus un ieročus, izmēģināja iegūt uguni, izmantojot koku un kramu. Dabas takas veidotājs un uzturētājs Māris Valainis stāstīja piedzīvojumu stāstus – kā var izdzīvot dabā. Pēc 8 km pārgājiena baudījām siltu tēju un garšīgu picu. Tā bija atraktīva, izzinoša, iedvesmojoša diena! Paldies Alekša un Aksela Kozuļu mammai!

Skolēni atgriezās mājās nedaudz noguruši, bet laimīgi un spilgtu iespaidu pilni. Turklāt gan skolēni, gan skolotāji ir pārliecināti, ka šādi pārgājieni iekrāso skolas ikdienu, paplašina skolēnu redzēsloku un saliedē klases kolektīvu.

Pārgājienus iespaidus pierakstīja Elfa Bormane

Karjeras izglītība—gara gaisma nākotnei

Sārtām kļavu pleznām ir atčopojis rudens. Rudens ir starta laiks skolēniem un skolotājiem.

Degumnieku pamatskolas skolēni kopā ar savām skolotājām ir ļoti ražīgi aizvadījuši septembrī karjeras izglītībā. Caur dažādām aktivitātēm: rudens pārgājienu, projektu "Mamma daba," skolas ekskursiju ir iepazīnuši profesijas, cilvēkus, kuri ir profesionāļi savā darbā.

1.-9.klase iepazīna uzņēmējdarbību "Obelisk Farm", kaņepju audzēšanā un izmantošanā, iepazīna mēžsaimnieka profesiju, uzzināja par pienākumiem Teiču rezervātā.

Pārgājiena laikā iepazīna lauku tūrisma uzņēmēja profesiju, attīstības principus.

Dzejas dienu laikā kopā ar latviešu valodas skolotāju Daci Koļesņikovu pabija Degumnieku bibliotēkā, kur tikās ar dzejnieci Sarmīti Radiņu. Iepazīna ar rakstniecību saistītās profesijas.

2. oktobrī skolēniem bija iespēja iepazīties ar skolotāja profesiju, izbaudīt pašiem, kas tas ir - mācīt citus. Interesanta izvērtās tikšanās ar skolas jaunajiem pedagogiem, Degumnieku pamatskolas absolventiem: Sigitu Sprūdi, Gunitu Mežiti un jauniešu centra vadītāju Daci Kalniņu, uzaudzāt, par izvēli, un kā pie tā nonāca, par izglītības iespējām.

Turpinās arī skolēnu individuālā konsultēšana.

Paldies par sadarbību un atsaucību visiem, kas rāda jauniešiem gara gaismu dzīves takās!

PKK Ināra Kiukucāne

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Sociālais
fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Latvijas Ornitoloģijas biedrība izziņo un mūsu skola atbalsta jauno 2020./2021. mācību gada sezonu izglītības programmai "Putni un mēs", mudinot skolēnus iesaistīties ikmēneša aktivitātē "Putna stunda" gan individuāli, gan klašu grupās.

Šogad kopīgi aicinām izzināt **ūdensputnus** un to dzīvi.

Kas jādara oktobrī? Oktobra mēneša uzdevums:

izpētīt tuvējās apkāmes ūdensputnu iecienītākās dzīvesvietas un noskaidrot ūdensputnu knābju un kāju pielāgojumus dzīvei ūdeņos.

Plašāk lasiet pielikumā esošajā ziņā vai šeit: <https://www.lob.lv/2020/10/skolenu-aicina-piedalities-ikmenses-aktivitate-putna-stunda/>.

Priecāsimies par katra zinātkārā skolēna dalību, kas labprāt iesaistīsies ikmēneša aktivitātes veikšanā!

Esi atbildīgs un atsaucīgs!

Mēs Tevi lūdzam iesaistīties **ZAĻĀS JOSTAS** rīkotajās aktivitātēs "TĪRAI LATVIJAI!":

1. Makulatūras vākšanas konkursā,
2. Izlietoto bateriju vākšanas konkursā. (visa gada garumā)

Oktobra mēnesī aicinām iesaistīties ozolziņu vākšanas akcijās un sagādāt veselīgus kārumus ziemai:

- 1) Līgatnes dabas taku iemītniekiem.
- 2) "Zooziņuks 2020",

Izmanto šo!

Informāciju sagatavoja dabas zinību skolotāja M. Bodža

MĀCĀMIES DABĀ

29.septembrī visa skolas saime devāmies uz lauku sētu Latvijas austrumos – Latgalē, Obelišku ciemā uz kaņepju audzētavu “Obelisk Farm”. Saimnieks Andris mums stāstīja par savu biznesu, ko tie dara, kā tas viss sākās. Apmeklējot šo saimniecību var uzzināt visu par kaņepēm – kā tās aug un ko ar tām darīt. Apstaigājām kaņepju lauku, degustējām kaņepju tēju, apmeklējām kaņepju muzeju kurš ir pirmais šāda veida muzejs Latvijā. Tas tika izveidots ar mērķi veicināt kaņepju augu un to daudzpusīgās izmantošanas iespējas. Mēs iepirkāmies kaņepju produktu veikaliņā. Vienmēr ir aizraujoši iemācīties ko jaunu – īpaši, ja vari iegūt zināšanas pielietojot ikdienā vai pēc tam pamācīt draugus—tā saka šīs saimniecības īpašnieks. Skolēni tika

iesaistīti kaņepju papīra izgatavošanas darbnīcā “Kaņepju skolā”. Kaņepju skola ir pirmā Latvijā. Tās mērķis ir sniegt apmeklētājiem pašu aktuālāko informāciju, kas saistīta ar kaņepēm. Tas bija nebijis piedzīvojums. Paldies māju saimniekiem par viesmīlību.

Mūsu ceļš turpinājās uz Teiču dabas rezervātu—vienu no lielākajiem nes-

kartajiem sūnu purviem Baltijā, kur ekskursiju pa purvu mums vadīja inspektors Dagnis Vasiļevskis. Viņš stāstīja, ka purvā apmaldīties ir viegli. Kad brīdi esi pavadījis starp mazajām, zemajām priedītēm, drīz vien tās visas šķiet vienādas. Te jāzina, kur kāju likt, kuras sūnas nākamajam solim ir drošākas – koši zaļās vai tumšsārtās? Līdz ar zaļām sūnām nāk tādi melni pleķi uz kuriem uzkāpjot var nogrist un tikt ārā, ja esi viens pats, ir 20% iespēja. Mums šķita interesanti stāsti par purva iemītniekiem—vilkiem, lāčiem un citiem dzīvniekiem.

Sajūsminājāties par purva augu daudzveidību un mūtē iemetām pa kādai saujiņai sarkano dzērvenogu. Būdami uz purva, skolotāji pieskatīja bērnus un bērni satraucās par skolotājiem, lai neiegrimst. Viens otru atbalstīdami, palīdzēdami un iedrošinādami tikām gan norādītajā vietā purvā, gan no purva laukā. Ar lielu cieņu jāizturas pret purva ekosistēmu kā tādu—tas nu mums ir skaids. Pusdienu maltīte skaistā rudens pēcpusdienā zaļā zālītē ir visgardākā! Paldies skolas pavārītei Skaidrītei un Daigai par sagādāto mielastu! Liels paldies skolotājiem par iespēju mācīties brīvā dabā, no dabas, par dabu!

Ekskursiju atspoguļoja Artis Pommers

Iniciatīvu parāde "Laiks labiem darbiem"

1. 10. 2020.-31. 10. 2020.

1. Dalies ar ābolu ražu- Vitamins draugiem!
2. Paveic kādu darbu un iepriecini citus!
3. Veic kādu darbu savās mājās, ko esi atlicis uz vēlāku laiku.
4. Atbalsti klasesbiedru paveikt labo sev un citiem!
5. Sagrāb vislielāko lapu kaudzi, aizved uz izgāztuvi!

DARBIŅUS, KO VEIC - NOFOTOGRAFĒ, IESŪTI SKOLOTĀJAI
VAI SKOLĒNU LĪDZPĀRVALDES
PREZIDENTEI KEITAI KRUGLOVAI

*Liels **PALDIES** mūsu skolas un Rēzeknes
Mākslas un dizaina vidusskolas
absolventei **VENDIJAI STRODEI**
par daudzpusīgo mākslas darbu izstādi
skolas telpās.*

Būt skolotājam - tā ir misija

Latvijā oktobra pirmajā svētdienā tiek atzīmēta Skolotāju diena. Starptautiskā mērogā Pasaules skolotāju diena tiek svinēta 5. oktobrī. Šajā datumā 1966. gadā tika parakstīta UNESCO rekomendācija par skolotāja statusu. Dokumentā pirmo reizi starptautiskā līmenī uzmanība tika pievērsta tādiem nozīmīgiem aspektiem kā skolotāju sagatavošanas un nodarbinātības apstākļi un skolotāju līdzdalība lēmumu pieņemšanā.

Mūsu skolā šos svētkus svinējām 2. oktobrī. Skolotāju dienu šogad organizēja un vadīja 9. klases skolēni un audzinātāja Ināra Kiukucāne. Paldies par atbalstu Dacei Kalniņai (Degumnieku MFC "13.km" - vadītāja), kura uzņēmās 1.un 2.klases audzinātājas amatu. 3. klases audzinātāja bija Keita Kruglova, 4. klases un latviešu valodas skolotājs Ivo Lūsis. 5./6. klases un vizuālās mākslas skolotājs Dāvis Krusts. 7. klases un matemātikas skolotāji Elīna Aleksa Ločmele un Dmitrijs Atajevs. 8. klases un angļu valodas skolotājs Rainers Zondars. Skolas direktores amatā bija Elīna Aleksa Ločmele.

Mēs—9. klases skolēni - noskaidrojām skolotāju īpašības un piešķīrām nominācijas.

Nominācijas:

Aktīvākā skolotāja - Ineta Strode
Atbildīgākā skolotāja - Mudīte Bodža
Draudzīgākā skolotāja - Dace Koļesņikova
Drosmīgākā skolotāja - Sigita Sprūde
Izpalīdzīgākā skolotāja - Laura Novika
Jautrākā skolotāja - Sarmīte Solovjova
Krāšņākā skolotāja - Daiga Rubene
Trendīgākā skolotāja - Ināra Kiukucāne
Neatlaidīgākā skolotāja - Zita Juste
Radošākā skolotāja - Una Salmāne
Sportiskākā skolotāja - Edīte Zaube
Nopietnākā skolotāja - Janīna Liepiņa
Veselīgākais skolotājs - Ainis Krišāns

Pēc skolotāju dienas svinīgās daļas notika iepazīšanās ar skolotāja profesiju. Par to, kā ir būt skolotājam un kā viņas nolēma izvēlēties šo misiju, mums pastāstīja Gunita Mežīte, Dace Kalniņa un Sigita Sprūde.

Uz jautājumu, **kas mudināja izvēlēties skolotāja amatu**, D.Kalniņa sacīja: *Es šo profesiju iemīlēju darbiņu darot. Īsti nezināju, kur iet un kur stāties mācīties, aizgāju līdz draudzenei. Sāku strādāt Meirānos, bet tad tiku paaicināta uz Degumniekiem. Kad piedzima meita Katrīna, vecākā meita Līda mani ievilināja Jauniešu centrā, kur cenšos būt draugs jauniešiem.* G.Mežīte teica: *Jau no mazām dienām vēlējos kļūt par skolotāju. Paldies, par to jāsaka Anitai Tropai, manai sākumskolas audzinātājai uz kuras aizrautīgu darbu skatoties, sapratu, ka es gribu mācīt. Skolas laikos guvu pieredzi arī kā skolas līdzpārvaldes prezidente. Protokoli, pasākumi, uzrunas - tas viss deva atspēriena punktu tālāk darboties, uzstāties un uzņemties atbildību. Vēlu visiem galvenās skolotāja rakstura īpašības - pacietību un sirsnību.* S.Sprūde atzina: *Kā jau lielākā daļa bērnu, bērnībā vēlējos kļūt par skolotāju, bet, beidzot vidusskolu, uzsāku studijas programmā "Uzņēmējdarbība". Pēc studijām sāku strādāt Rīgā, bet lielpilsētas dzīve tomēr dikti nepiesaistīja. Atgriezos atpakaļ laukos, audzināju savu mazo meitiņu un paralēli uzsāku lietvežu kursus Madonā, mācību centrā BUTS, kur lekcijas pasniedza LU Madonas filiāles direktore Lolita, kura mūs, savas audzēknes, mudināja nākt un studēt pedagogiju. Tā tas mani toreiz arī ievilināja. Pagāja kāds laiciņš, uzsāku darba gaitas Degumnieku pamatskolā par internāta nakts auklīti. Iestājoties darbā, arī direktore Daiga Rubene mudināja par studijām un arī darbs ar bērniem internātā lika man pieņemt lēmumu par labu pedagogijas studijām, tepat Madonā, LU filiāles grupā. Nu jau palicis pavisam nedaudz līdz diploma iegūšanai.*

Skolotāju dienas noskaņās kavējās Elīna Aleksa Ločmele

Avīzi sagatavoja: Sintija Šķēle, Elīna Aleksa Ločmele, Elfa Bormane, Artis Pommers.
Ārštata korespondenti—priekšmetu skolotāji.
Maketēšana—sk. I.Strode

Mūsu bibliotēkā – jauna darbiniece

Jau vasarā savas darba gaitas Degumnieku bibliotēkā beidza Ināra Kokare, un viņas vietā stājās mūsu pagasta iedzīvotāja Valentīna Kruška. Arī Valentīna, tāpat kā iepriekšējā bibliotekāre, otrdienās dodas uz Ošupes bibliotēku, lai apkalpotu tās pusē lasītājus. Vēlējies uzzināt, kā viņai veicas ar jaunajiem pienākumiem, tādēļ aicināju uz nelielu interviju, tā sauktajiem ātrajiem jautājumiem.

Kad sāki strādāt mūsu bibliotēkā, vai atceries, kas tā bija par dienu?

Atceros – tā bija ceturtdiena. Tā ir laba diena nedēļas „griezumā”.

Kas bija pirmais apmeklētājs - sieviete vai vīrietis?

Protams, ka sieviete. Vīrišķus lasītājus jau var uz vienas rokas pirkstiem saskaitīt.

Kā jūties savā darbā?

Jūtos labi. Sāku pierast. Vislabāk jūtos, ja nāk apmeklētāji, kuri izrāda interesi par grāmatām.

Vai nāk daudz apmeklētāju?

Varētu būt vairāk un arī grībētu vairāk. Varbūt kāds lasītājs sadzirdēs mani izlasot avīzi un nāks ciemos uz bibliotēku.

Ko vairāk lasa?

Gaumes ir dažādas. Daudz lasa kriminālromānus, latviešu autoru darbus.

Kā ar žurnālu lasīšanu?

Jā, lasa arī žurnālus – gan padomu, gan „dzeltenu” presi, kas daudziem šķiet pievilcīgāka. Arī žurnālu lasīšanā nav tik liela atsauce, kā varētu vēlēties.

Ko tu pati vairāk lasi, kas tevi interesē?

Mēģinu iepazīties ar dažādiem autoriem. Pašlaik lasu M. Kosteņeckas grāmatu „Lēti pārdodu klaunu”, jo mani ļoti aizkustināja tikšanās Madonā ar šīs grāmatas autori. Patīk arī dzīvesstāsti.

Teve ir daudz dažādi jauninājumi, padalies tajos!

Čaklākajiem apmeklētājiem organizēju braucienu uz dzejas dienas pasākumu Madonas bibliotēkā. Bet tavu joku, tie čaklākie lasītāji nebūt nav tik aktīvi pasākumu apmeklētāji. Dzejas dienas ietvaros lieliska sadarbība izveidojusies ar latviešu

valodas skolotāju Daci. Prieks par bērniem, kuri piedalījās!

Vai ir kādas jaunas ieceres?

Ieceru ir ļoti daudz. Kopā ar tautas nama vadītāju Ilzi plānojam veidot fotoizstādi „Skaista mana tēvuzeme”, būs arī leļļu izstāde. Aicinām iedzīvotājus izstādi apmeklēt!

Vai arī bērni un skolēni čakli apmeklē bibliotēku?

Skolēnus un arī pirmsskolēnus gribētos redzēt vairāk, jo bibliotēkai ir lasāmviela, ko piedāvāt viņu auditorijai.

Ko tu ieteiktu apmeklētājiem?

„...mēs otra labā neko izdarīt nevaram – katrs pats izvēlas savu likteni, pats sadzīvo, un pats maina...” /D. Judina/ Starp citu – vispieprasītākā latviešu autore mūsu bibliotēkā.

Kā ir strādāt te, salīdzinājumā ar to, ka tavš darbs bija Barkavā un citā profesijā?

Savā, es uzsveru – savā pagastā man ļoti patīk strādāt. Nekādu salīdzinājumu!

Vai arī kāds kuriozs jau pašo laiku bijis?

Pietiekoši (smejas). Vairāki gan tādi, kas saistīti ar darba specifiku, būs grūti saprotami cilvēkiem, kas nav saistīti ar konkrēto darbu, tāpēc nepaskaidrošu.

Bet smaidis ir un būs, tas nu gan ir jauki! Smaidis rada cilvēku laimīgāku un apkārtni gaišāku. Paldies, lai veicas mūsu bibliotēkai Valentīnai!

Ināra Baltā

Foto no personīgā arhīva

Trīs bārenītes

Tās ir skolas. Bijušās. Murmastienas, Barkavas, Degumnieku. Braucot no Rēzeknes, jau okupācijas laikā, bija skumji vērot to vientulīgo sabrukšanas procesu. Tiesa gan, tām divām – vairākas reizes mazākām par mūsējo – laimējies, jo sakārtotas (no ārienes), tā ka neatstāj drupu iespaidu. Mūsējā, kādreiz dižā ēka, gan. Aiz Ērgļiem, līkumojot Rīgas virzienā, pat ne 50 km garā trasē saskaitīju autobusu pieturu nosaukumos veselas četras „Vecās skolas”. Pāris izskatījās „dzīvas” – ekspluatācijai derīgas. Arī mūsu Rupsalas skolai ir laimējies. Bet cik tādu veco skolu ir visā

Latvijā? Varbūt daudzu miljonu tautas var atļauties šādu lauku iztukšošanu, tikai ne skaitliski mazā latviešu tauta. Es zinu un vēlreiz atkārtojos, ja atmodas sākumā mūsu pagasta galvgalī būtu tagadējā vadība, Gotlība skola, ja ne varbūt kā „dzīva” skola, bet ar savu „stāju” gan, diži dāļotu Degumnieku (agrāk Cērpelnieku) panorāmu. Atceros, ka sarkano gadu svētkos skolas tornīti plīvoja sarkanais karogs. Jaunajā Latvijā tur plīvot mūsu valsts karogam, šķiet, nav lemts. Bet, kas zina? Un vēl tautā runā – nekad nesaki nekad! Bet nu atkal klāt jaunais mācību gads. Lai labi sokas gan skolē-

niem, gan skolotājiem! Lai pēc iespējas mazāk „abām pusēm” nervu spēka pārtēriņa. Lai Dievs palīdz!

Biju ļoti aizkustināts par vecās skolas foto „Klānu Vēstis”, kas tapis pirms kara, ja nemaldos. Bet, lai atļauts man dalīties atmiņās. Skolas tornīti atminos nogāztu, vēl negāju 1. klasē. Taču dzīvojam „Plienios” un skolā gadījās būt. Todien skolas žāvētavā žāvējām gaļu, man bija uzdevums „uzpasēt” kurināmo. Atceros pirmo skolotāju Jōkumu (vārds gan pačībējis), bija ļoti simpātisks, lo-
kainiem matiem. Ar bērniem ļoti laipns.

turpinājums 10 lpp.

turpinājums no 9. lpp.

Viņa māja atradās kaut kur pie kompleksa „Straumes”, uz lecelnieku pusi. Tagad tur – lauki.

Kad biju skolā jau „iedzīvojies” un gājām uz mācībām no skolotāju mājas „Lāžas” pa taciņu caur „Sauleskalnu”, prātā palikusi jumta nomaiņa. Vecais segums, šķiet, skaidas, mētājās kaudzēs ap skolu. Mums tas likās interesanti. Skolas priekšā bija aka, ļoti dziļa, ūdens ļoti smēķīgs. Uz lielceļu veda košumkrūmiem apstādīts celiņš, to likvidēja bērnu drošības labad, jo autobusu pietura bija turpat, kur tagad. Toreiz tur stāvēja saimnieka Purviņa vecā kūts. Bērnodārza un daļēji arī jaunās skolas rūme saistās ar īpaši aktīvām atmiņām – sporta laukumu. Vistuvāk skolai, blakus liepai (nav vairs) bija volejbola laukums, skrejceļš, tāllēkšanas bedre u.c. stadionam piederīgas būves. Jā, šāvam arī mērķi no mazkalibra šautenes. „Sarkanā” vara jau no mazotnes audzināja sev armiju. Sarucis reiz plašais skolas ābeļdārzs. Toreiz ābeles „kristīgi” sadalīja skolotājiem. Arī mums bija divas. Viena „Dzidrā”, otra tādi raibi rudens āboli. Atceros, ka skolas pagrabā bija iedalīts viens apcirknis, kur pārziemot kartupeļus u.c. saknes. Kad beidzām astoto klasi, kā pagēr tradīcija, iestādījām kociņu, tagad tur vajadzēja būt lielam parkam, taču...

Aiz bērnodārza, apmēram, bija ar glītu sētiņu iežogots laukumiņš – meteoroloģiskā stacija. Kas tur klimatu (laika apstākļus) mērīja, neatceros, iespējams bioloģijas skolotāja. Prātā bērnam tika- mais. Toreiz bija dziļas ziemas, sniega kupenas pilnīgi nosedza sētiņu. Tad mums lielulm lielie prieki – rakām bunkurus un ejas. Tālab, nobeidzot stāstiņu, novēlu skolas saimei rudens krāsām bagātu mācību gada sākumu, bet ziemu tikpat siltu kā pagājušo! Ar mazu piebil- di, - lai ir tik daudz sniega, ka var slēpot, celt sniega vīrus utt. Jo baltais taču slēpj (ietver) visas krāsas, izņemot, šķiet, mel- no. Pareizi taču kāds dzejnieks cildina gaismu, jo ēnas krītot pašas par sevi – neatkarīgi ne no kā.

Bet bārenišu problēma lai neaizēno jaunās paaudzes mācīties, pilnveidoties prieku. Tas, ka visa Latvija zināmā mērā ir bārenīte (daudzās jomās), gulst uz val- došās elites sirdsapziņas. Palasiet kaut vai Pētera Tabūna grāmatu „Latvijas dzīvības stratēģija”. Un vai tas nebija idi- otisms, ka vēl nesen (šķiet, pirms 10 ga- diem) Latvija bija vienīgā valsts pasaulē, kuras skolās nebija atsevišķs priekš- mets – savas zemes vēsture. Šķiet, ka tagad tā vairs nav, taču jauns darbs jau padarīts.

Jūlijs Augusts Trops

Savrupa viņa gāja aizvien dziļāk miglā iekšā. Taču tā tikai pirmajā mirklī šķita. Pretī viena otrai steigās viņas abas – sie- viete un migla. Satikušās gājumu turpināja kopā.

Kājas sievietei brīžiem atdūrās pret grumbuliem, brīžiem iekrita kaut kādos dobuļos. Lukturis, ve- cais, labais, lukturis šorīt aizmir- sās. Kūtiņa, protams, nebija ne- kādā pasaules malā, tomēr kā jau lielākoties visos ciematos, krietni atstatu no mājām.

Migla lēni nāca zemē. Būs skaista diena, Dzintra Suma no- domāja.

Sākumā viņa šejienes miglu tikai ienīda. Pirmajā dienā, tūlīt pēc pārvākšanās šurp, viņa radāja pilnā balsi. Likās, tik bie- za, tik necaurredzama kā «Ai- viekstē» tā nav nekur citur. Un viņa tajā kādu dienu pazudīs.

Acimredzot, ne velti viņa negri- beja nākt šurp. Viņa, zināja, ka ir netaisna, un vienalga pārmeta sev, pārmeta vīram, ka ļāvusi pierunā- ties. Gan jau padomju saimniecī- bas «Aiviekstē» direktors savam klubam būtu atradis citu vadītāju. Kā circeņis pelnos – Dzintra Suma pati sev šķita toziem, pirms piecpadsmit februāriem.

Uzauga viņa Vidzemes augstie- nē, pie Nesaules kalna, bet te – Lubānas milzīgais lidenums, Se- jenieši stāstīja, ka viņi it kā iemitinājušies dziļā šķīvī. Tāpēc jau arī tās necaurredzamās mig- las. Pie tam visnomaļākā vieta mūsu Madonas rajonā.

Un arī strādāt vajadzēja sākt pilnīgi tukšā vietā. Mājas ārpus ciemata pa lielākajai daļai izkaisītas tālu cita no citas. Var- būt tāpēc cilvēki retāk sanāca kopā? Varbūt nebija, kas pulci- nātu? Mulsināja divas nelielās istabiņas mēģinājumiem. Skatuve. klubā gan paliela, bet vai kāds mākslinieks gribēs braukt šurp to gaisa gabalu. Dispečere, sieviešu padomes priekšsēdētāja Elita Zau- be domāja tāpat. Ko sadarīt svēt- kos? Vai arī ikdienu nav pārlietu pelēka? Tiesa, lauku cilvēkam ir tikpat kā divas darba dienas – kamēr aprūpē dārzu, govīs un visu pārējo saimniecību, klāt ir nakts stundas. – Tikai man ne- viens neiestāstīs, – to Dzintra Suma ir apgalvojusi neskaitāmas reizes, – ka laucinieka dvēsele var samierināties vienīgi ar mate- riāliem rūpestiem.

Viņas gāja viena otrai līdzās. Sieviete un migla. Dzintra Suma sen saradusi ar to. Dažkārt ir tik labi, ka vari pie tās paglāb- ties no ziņkārīgo skatiem. Un, kad grūtumi garām, iznākt no

pelēkbaltā viņa plašā, gaišā kla- jumā.

Vakarvakarā viņas šķirās pie pašām kluba durvīm. Acis uz mirkli apmulsināja spilgtie ugu- ņi. Līdz koncertam vēl gana laika, taču lauku kapellas meitenes jau bija priekšā.

Kad visi darbi padarīti, «Ai- viekstē» gadu gadiem ir tradīcija saaicināt kopā labākos darītājus, sociālistiskās sacensības uzvarētā- jus. Sešpadsmit pašdarbības kolektīvu un interešu klubu ir padom- ju saimniecībā, starp tiem seši pulcīpi bērniem. Taču iemīļotākās

MIGL

ir abas lauku kapellas, pieaugušo un bērnu, «lielā» un «mazā». Tā tās iesauktas.

Iecere par lauku kapellu pie- der Silvijai Slavikai. At- brauca meitēns brīvdienās mājās no Rēzeknes mūzikas skolas. – Citur ir īstas lauku kapellas, – viņa jūsmoja. – Mūsu klubā ti- kai instrumentālais ansamblis spēlē deju vakaros.

– Aizej pie Dzintras Sumas. Aprunājies, – ieteica māte.

Kluba vadītāja pati apņēmas spēlēt uz cītaras, Silvija – sakso- fonu. Atrādās arī akordeoniste – Vēsma Skangale, jaunlopu kopē- ja no «Cerībām». Silvijas māsa Līvija Špura iesākumā gan tu- rējās pretī – jauniešu deju ko- lektīvu bija žēl pamest. Tu būsi neaizstājama bundziniece, – Silvija nepiekāpās. Un sāka mācīt māsu. Tagad Līvija savu dzīvi bez kapellas pat iedomāties nevar. Sākumā Līvija mēģināja savie- not abus kolektīvus, bet neiespēja, tad viņa govju kompleksā «Straumes» vēl par slaucēju bija. Tagad būtu vieglāk: nesen viņa pārgāja strādāt par laboranti.

Septiņu gadu jubileju nesen nosvinēja «lielā» kapella. Tā gadu jau darbojās, kad Silvijai Sla- vikai radās doma nodibināt bērnu lauku kapellu. Ir vērts atdot vel- nam mazo pirkstiņu, – Dzintra Suma toreiz nopriecējās. Augs maiņa «lielajai» kapellai. Un arī Silvijai Slavikai nu bija vieglāk izbaukt pie abām savām kapel- lām: viņa sāka strādāt Viļānos – mūzikas skolā mācīja flautas spē- li.

Sava vadītāja izaugusi jauniešu deju kolektīvā. Pāris desmiti soļu no kluba ir Degumnieku astonga- dīgā skola. Neklātniece, vācu va- lodas un literatūras skolotāja Anita Tropa nesen apņēmas vadīt

gan bijušos skolas biedrus, gan savus skolēnus.

Tikai divas istabas mēģinājumiem... Kā tās reiz biedēja Dzintru Sumu. Šķita, nebūs, kas nāk pie viņas uz klubu pat vienā istabā. Tad atkal viņa bažijās, kur mēģinās dejojāji, kur daillašitāji, kur māmuļas savedis vismazākos, tos, kas vēl neiet skolā, uz ritmikas pulciņa nodarībām? Šis pulciņš, tāpat kā dramatiskais, ir vienīgi Dzintras Sumas ziņā. Viņas lolojums. Lai arī laukos bērniņi vēl pavisam mazi iepazī-

cilvēkiem skriet kājām. Paši par koncertiem vienmēr priecājamies.

Topēcpusdien lauku kapella un dramatiskais kolektīvs brauca uz Cesvaini. Autobusiņš klunku-roja no vienas ceļa malas uz otru. Ceļš gan no rīta bija tīrīts, bet pēcpusdienā ziemelvējš attriecis prāvas sniega un ledus kupas. Viņi tika līdz Stūrameža mājas ceļa galam. Taciņa tālāk bija neizbraucama.

— Es paiešos Mežuliem pretī,
— Dzintra Suma īsi paskaidroja
pārējiem.

A NĀK ZEMĒ...

APRAKSTS

tos ar pirmajiem soliņiem kustību un deju mākslā.

Protams, savās mājās vien izkārtot mēģinājumus nebija ko sapņot. Tāpēc pirmdienās pustrījos klubā pulcējas skolēnu pūtēju orķestris, viens sieviešu ansamblis septiņos vakarā klubā, otrs skolā, otrdienās — dramatiskais kolektīvs klubā, instrumentālais — skolā. Un tā vai ik dienas. Visu viņas ar skolas direktori Ināru Loginu centās salikt pa vietām. Viņam vienai ar otru vienkārši ir laimējies. Varbūt no mazotnes, pieraduši darboties, bērni par kaut ko nopietni ieinteresēsies. Un arī lieliem viņiem šīs intereses nepazudis. Dažam labam varbūt kādā pulciņā atklājas īstas dotības, īstas spējas... Vai tad tā nav viņu darba kopība? Protams, cita strādāšana būtu, ja telpu klubam būtu vairāk. Bet «Aiviekstes» nav vēl nostiprinājusies, vēl peļņas pamaz.

Darba pirmrindnieku vakarā dūķes tiek katram. Vīru raupjās rokas nav radušas turēt maigos ziedus un tāpēc saudzīgi tos atdod dzīvesbiedrēm. Kad satraukums mazliet aprimis, sākas īsts «uzbrukums» abiem autobusu šoferiem — Zigrīdai Ceimerei un Gunāram Kaļinovskim. Pašdarbnieku aplenkums ir ciešs: dejojāji, dziedātāji — visi, visi nes viņiem krizantēmas, nelķes. Tā pateicība šoferiem, ka uz mēģinājumiem un no tiem mājup nav jāstaigā gari kilometri.

«Aiviekstes» vadītāji norīkojuši izvadīt cilvēkus, bet dažs šoferis spurojas pretī: «Caurām naktīm jābraukā apkārt!» Un ko viņiem pārmet! Tāpat mājās ģimenes un bērni. Zigrīda Ceimere un Gunārs Kaļinovskis parasti ir miermilīgāki: — Nevar taču likt

Pie autobusa, nobridušies līdz ausīm, viņi pienāca trijātā, — arī Villijas Mežules dēls Jānis, «Aiviekstes» mehāniķis. Rokās viņš polietilēna maisā saudzīgi turēja mātes krodziniņas tērpu. Pašas sameistarotu, pašas sašūtu. Kupls, priekšā nieburs uz niebura, Villija Mežule vēl tagad tēlo krodziniņi.

Kā agrāk vakarēja, kā svinēja kāzas, — to visu viņi parādīja ne tikai pašu padomju saimniecībā. «Aiviekstes» dramatisko kolektīvu un lauku kapellu pie sevis aicināja un aicina cesvainieši, lubānieši, vai viss mūsu rajons.

No mazām dienām Jānis Mežulis aprada, ka mamma, «spēlē» teātri». Kā iesākusi, mācoties Lubānas skolā. Ja māte kādreiz nespēja apkopt teļus, to padarīja tēvs. Bez rūkšanas un un īgnuma. Paaugās Jānis un pa abiem pavisam ātri tika galā.

Tas bija vēl Jāņa puikas gados. Kas to lai vairs pasaka, kurš kuru nu viņi tagad reizēm pavedina. Vienu otru reizi un it kā nemanāmi Jānis sāka staigāt mātei līdzī uz klubu. Pērn Jānis sev līdzī uz agitbrigādi atveda sievu Anitu, padomju saimniecības komjauniešu sekretāri. Vai visi Mežuli tagad kaut kā saistīti ar klubu.

Sadumpojās Jāņa un Līvijas Stulpiņu vidējā meita Ingūna. Laikam «mazās» kapellas vadītāja meitēnam kaut ko strupāk aizrādījusi. — Neiešu vairs, — un viss, — viņa paziņoja.

Tā nu tomēr nevajadzētu rīkoties, — vecāki nebija mierā. Un par patiesu, kaut asāku, vārdu jaunu prātu turēt būtu pat negodīgi.

Punktu visam pielika tēvs: — Kad jāiet, jāiet. Kā tu vari iedomāties kādu mātīt.

Visas trīs Stulpiņu meitas spē-

lē «mazajā» kapellā — gan trešās klases skolniece Aira, gan sestklasniece Ingūna un septītās klases audzēkne Solvita.

Dzintrai Sumai ne reizi vien bijis padomā, cik svarīgi bērnu pierunāt nepamest iesākto, lai vēlāk pašam nebūtu jānožēlo un lai nepārmestu tēvam un mātei piekāpšanos.

Vecākiem parasti visgrūtāk. Izvadāt mazos šurp un turp, cik liels gribasspēks vajadzīgs tēvam un mātei. Pa to laiku varētu ko padarīt, arī atpūties. Viegļāk ir kā Stulpiņu ģimenē. Meitenes no mazām dienām dzirdēja: tēvs otrdienas vakaros aizņemts — viņam dramatiskajā kolektīvā mēģinājumi. «Aiviekstes» galvenajam speciālistam par individuālo sektoru parasti pienākumu netrūkst. Bet, kad Dzintra Suma aicināja nākt pie viņas spēlēt teātri, viņš gāja. Jāņa Stulpiņa dzīvesbiedre Līvija ir l. iecirkņa agronome. Kluba vadītāja viņu dzirdēja dziedam dažādās saiešanās. Laba balss. Varbūt dziedāsiet sieviešu ansambli?

— Ko nu esi! Darbu daudz, — atrunājās Līvija Stulpiņa.

Dzintra Suma neatlaidās. Nākamajā reizē atgādināja atkal. Acimredzot, tā viņa vienu otru dabū šurp uz klubu. Mierīgi, nepārmetot, ja cilvēks neatnāk. Jo nav nemaz tik viegli iznauties no ikdienas rūpēm.

Tagad Jānis Stulpiņš ar meitenēm uzņemas visas rūpes par saimniecību pirmdienas un ceturtdienas vakaros, kad sievai ir mēģinājumi ansambli.

Dzintra Suma atvēra logu. Migla atkal nāca lejā.

Vai tā bija viņa, kas ieklida istabā? Kļuva it kā drēgnāks. Cik divēja daba. Jo nekur citur Dzintra Suma neatrod tik mierīgu patvērumu kā pie viņas. Dvēsele atpūšas. Bet cik reizi viņa jutusies kā lamatās iekrīzu. Ne-ko neredzi ne sev priekšā, ne visapkārt. Mēģini tad nu izkļūt, atbrīvoties.

Labi ir šie sestdienu rīti. Klusi, bez darbdienu saspringtības. Dzintrai Sumai tas ir mīnīgs miers. Šovakar pie viņiem uz tikšanos brauc kinorežisors Oļģerts Dunkers. Gaidīts ilgi un ļoti. Bet rītvakar viņu lauku kapellu lūdz uzstāties meirānieši.

Jāpasteidzas. Kapellas meitenes gribēja šorīt samēģināt. Lai tikai ciemos kaut kas nenojuktu!

Migla atkal nāca lejā. Diēna solījās būt laba, laba.

V. KRASTA

Rudens pasākumi bibliotēkā

Cik maz gan tev, cilvēk, vajag,
Lai kļūtu bagāts:
Tikai rāsas lāsi un saules staru—
Un tev jau pieder varavīksne.
/S. Rādīņa/

Pavisam nemanot aizskrējis rudens pirmais mēnesis – septembris. Degumnieku bibliotēkā tas aizritēja Dzejas dienu zīmē. Čaklākajiem bibliotēkas apmeklētājiem bija iespēja doties uz G. Rača autorvakaru „Mīlestība ir” Madonas novada bibliotēkā.

Degumnieku bibliotēkā visa mēneša garumā bija iespēja apskatīt izstādi „Septembris. Dzejas dienas. Savējie.” Izstāde interesentus iepazīsti-

**NO RUDENS
NEBAIDIES...**

**23. OKTOBRĪ PLKST. 14.00 NĀC
UZ MFC "13.KM" PABŪT KOPĀ
PARUNĀTIES PAR UN AP DZĪVI**

**CIENĀSIM AR - NEDAUDZ DEJAS
- NEDAUDZ DZEJAS
- NEDAUDZ DZIESMAS
DESERTĀ - MŪSU PRIEKS PAR JŪSU
ATNĀKŠANU!**

—

APSOLĀM GARLAICĪGI NEBŪSI!
IEEJAS BIĻETEI DERĒS KRĀŠNĀ RUDENS LAPA, ZIEDS VAI ĀBOLS.
AICINĀTI VISU VECUMU UN DZIMUMU CILVĒKI!

Sieviešu apvienība Lavanda

nāja ar dzejniekiem, kuru dzīve ir bijusi saistīta vai vēl joprojām ir saistīta ar Madonu vai tās apkārtni.

Par „savējo” tēmu bija arī viktorīna „Ko tu zini par Dzejas dienām?”, kurā piedalījās 21 lasītājs. Vislabākās zināšanas par Dzejas dienām bija Dacei K., Inetai, Martai S. un Guntai, kuras pareizi atbildēja uz visiem 12 jautājumiem, tikai viens jautājums samulsināja Aivu, Martu N. un Normundu, un ļāva viņiem pareizi atbildēt uz 11 jautājumiem, bet pareizas atbildes uz 10 jautājumiem zināja Iveta, Anita I., Nikola un Sintija. Īpašs prieks bija par vecāko klašu puisiem, kuri paši atnāca uz bibliotēku un gribēja „uzspēlēt to spēlīti” (ar šo domātu viktorīna).

Degumnieku TN mazajā zālē bija apskatāma Sarmītes Rādīņas dzejas fotogrāfiju izstāde. 25. septembrī notika tikšanās ar pašu dzejnieci. Kaut arī klausītāju rindas galvenokārt piepildīja Degumnieku pamatskolas vecāko klašu skolēni (paldies skolotājai Dacei Koļesņikovai par sadarbību visa mēneša garumā!), pasākums aizritēja sirsnīgā gaisotnē. Dzejniece pastāstīja par savām dzīves un darba gaitām, nolasīja savus dzejoļus, iepazīstināja ar dzejoļu krājumiem un „lika pie sirds”, ka dzejolim tā lasītājam ir jāliek domāt. Pasākumu ar skanīgām balsīm kuplināja ansamblis „Harmonija”.

Vēlreiz sirsnīgs paldies visiem, kas piedalījās izstādes un pasākuma tapšanā un tajā bija klāt!

Manuprāt, pietiekoši krāsains bija pirmais rudens mēnesis.

Augustā un septembrī bibliotēkas krājumi atkal papildināti ar 27 jaunām grāmatām (man laikam iepatīcies šis skaits!).

Pieejami gan lasītāju iecienītie kriminālromāni, gan latviešu autoru oriģinālā literatūra, gan pasaules bestselleri, gan bērnu un pusaudžu grāmatas.

Esiet laipni gaidīti!

Oktoberī Degumnieku TN būs apskatāma fotoizstāde „Skaista mana tēvu zeme”, bet bibliotēkā – Ineses Litauniks darināto leļļu izstāde.

Aicinājums sarosīties rokdarbniecēm un rokdarbniekiem! Līdz novembra beigām izveido jebko, kas varētu iepriecināt apkārtējos (zeķes, cimdsus, krelles, dekorus u.c.). Gatavo darbiņu vai darbiņus atnes uz bibliotēku un no 2. decembra līdz Ziemassvētkiem sarīkosim kopēju izstādi – pārdošanu.

Ceru uz jūsu atsaucību!

Valentīna Kruška

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Degumnieku feldšerpunktā reizi mēnesī turpina pieņemt dakteris R. Rudzāts.

Pieņemšanas kārtība tā pati, iepriekš jāpiesakās pa tālruni – 22023737

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,
Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,
tel. 28893026, E-pasta adrese: dace.kalnina@madona.lv
Iespējamais SIA „Erante” tipogrāfijā, tel. 25767030
Tirāža 350 eks.